

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

Num. LV. Benedictus Pamphilius Romanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

Num. LV.

CARDINALES DIACONI. BENEDICTUS PAMPHILIUS ROMANUS.

Benedictus S. Mariæ in via lata primus Diaconus Cardinalis Pamphilius Romanus Archi-Presbyter Ecclesiæ Lateranensis natus est Anno 1653. die 25. Aprilis ex antiquissima Romanos inter Pamphiliorum Prosapia, quæ originem ad Pamphilium quemdam, qui Regia potestate Doribus præerat, refert. Temporibus Lycurgi, qui Atheniensibus leges dabat, transgressi in Italiam fuerant. Sabinos inter sedem locabant, ubi allatam ex Græcia sapientiam Regii Latii eruditione excolébant. Opibus clari, præcipuas quasque præfecturas Sabinos inter obtinuerant. Sabinis etiam manu & consiliis strenui, utilem operam nabant. Fuere tamen, qui bellorum injuriis pulsi solum verterent. Transgressi ad Francos etiam ibi primæ nobilitatis viris accensebantur. Sed avitæ sedis desiderio cum tenerentur, Italiam cogitabant; cujus se opportuna occasio obtulit; nam cum Carolus magnus An. 773; Adriani I. Pontificis rogatu, ingenti exercitu instructus, in Italiam veniret, ut Longobardorum ibidem regnum extingueret, ad idem bellum Amantium Pamphilium, strenuum Equitem; ex Orientali Francia oriundum attraxerat: qui cum strenuam Regi in bellis operam collocasset; Comitibus ab eo titulo & prærogativâ condonabatur: ad hæc regiâ munificentia arces quasdam & funda obtinuerat, quorum adeptione opibus magis, magisque stirps inclyta crescere cepit. Ejus quem dixi, Amantii posterum Antonius Petrus, Jacobus, & Franciscus ab Imperatore Friderico III. Sacri Romani Imperii Comitibus annumerabantur: Immo ea prærogativâ, isque locus iisdem assignabatur, ut Vicarios Imperii dignitate æquarent. Ex iis Antonius Pamphilius Pauli III. Pontificis invitatu Anno 1471. Romanam transmigrabat, ut in urbe orbis Principe Pamphiliorum gens longè Illustrissima evaderet. Nec spes concepta votis abludebat; nam non modò Hieronimus Pamphilius, Antonii pronepos, qui devixit Anno 1620. Sacra Purpuræ apicem attingit; verum etiam ejus abnepos Joannes Baptista Pamphilius 1644. Cathedram Petri ascenderat, Innocentius X. dictus, de cujus viri præclara virtute orthodoxa congaudet Ecclesia. Is à Gregorio XV. missus ad Neapolitanos Nuntius ibat. Urbanus VIII. Archiepiscopum Antiochenum creabat. Postea Francisco Barberino in Hispanica Nuntiatura succedebat. Anno 1644. Pontifex eligebatur. Paci Monasteriensis fortiter reclamabat; nam avulsi Episcopatus Magdeburgensis, Halberstadtensis,

diensis, Mindensis, Bremensis, & Ferdensis &c. &c. utique exulcerabant Religio-
 fiffimi Antistitis mentem: Dein promiscua Religionis liberum exercitium indo-
 luit; Ergo eam Pacem, orthodoxam Religionem tam funestam, nullam & irritam de-
 claravit. Concoquendi tamen erant Germaniæ, bellorum cladibus attrita, tam
 acerbi boli. Austria militem, opes, & sanguinem pro re orthodoxa impende-
 rat: cum res secus contigit, viderint illi, qui pacem Monasteriensis opus suum
 fecerunt; certè Ferdinandum lachrymabundum subscripsisse constat. Ab eodem
 Innocentio An. 1653. Jansenismus vapulabat, damnatis propositionibus, sacrae fi-
 dei contrariis. Pamphilius ades in foro agonali Romano magnificè exstruxerat;
 Credo ut Pamphilia scholam sapientia aperiret. Sacras ædes S. Agathæ in eodem
 foro exstructas, & reparationis indigas, magnis sumptibus refecerat. Prope eas
 scaturientem in quatuor veluti flumina fontem, Ægyptiaco obelisco superbum,
 ibidem exstrui curaverat, ut Agonalium ludorum cruorem limpidissimis in undis
 ablueret. Ejus Innocentii Pronepos dignissimus est noster Purpuratus Benedictus
 Pamphilius, qui virtutum Cultor eximius, Romanorum amorem facile sibi concili-
 avit. Virtutum semina pueritiam fecundabant: excellens ingenii acumen ado-
 lescentiam illustrabat: Virilem ætatem exercita domi forisque negotia commen-
 dabant. Religio, integritas, & quæ in senibus sapientia commendant. Primò
 omnium Melita nobili suo Corpori hoc gemma adlegit, quæ Romanæ Provinciæ
 Prioratum, Heroico Pamphilio committebat; nec ille quotiescunque ejus Reipub-
 licæ necessitates exigebant, unquam cessabat, consilio, ope, & pecuniis Melitam,
 quam ceu spartam suam egregii hi Equites defendendam suscipere, unà aditum
 ire; nobilem etiam apud Sacram Sedem & Italiæ Principes universos laborem im-
 pendeat, & currentes animabat, ad omnis generis subsidia fortissimo huic Chri-
 stianitatis clastro submittenda, Equestris is Ordo initium ducebat circa annum
 1799. quando Dux Boullionius, Hierosolymâ occupatâ, ibi regnare cœpit. In
 ædibus suis, Divo Joanni consecratis, peregrinabundos suscipiebant, eorumque
 sedulam curam gerebant. Hinc Hospitalarii & Joannita nuncupati. Palæstina oc-
 cupata, & adversus Sarracenos diu egregiè defensa, magna ex parte eorum dex-
 tris debetur. Sede n primò habebant in urbe Hierosolymitana; verùm eâ totius
 Palæstina Domina An. 1187. à Sarracenis sub jugum missa, sedes Margatum, firmis-
 simum Palæstina castellum transferenda erat: Sed & inde An. 1195. à Sarracenis
 depulsi, biennio abhinc Ptolemaidem transgrediebantur. Ea etiam Urbs An. 1291.
 Sarracenis in prædam cesserat, captis jam antea Tripoli, Sydone, & Tyro, &
 quidquid Christiani in Palæstina possidebant. Hinc in Insulâ Cypro Hospitalarii
 Equites domicilium aliquantum figebant. Ex eâ generoso consilio Rhodum pete-
 bant, quam insulam An. 1309. è Sarracenorum manibus extorquebant. Postea
 Rhodus à Sarracenis An. 1440. & 1442. irrita temper oppugnatione retentata. Post
 Sarracenos Mahometes III. Turcarum Tyrannus An. 1480. totius Orientis viribus Rho-
 dum adoriebatur; sed ea fuit Rhodiorum Equitum virtus, is animorum vigor, ea
 dextrarum strenuitas, ut insanam potentissimorum hostium impetum suis ipsi viribus
 fortissimè retunderent: donec An. 1522. Solymannus II. Turcarum Imperator pe-
 ne innumerabiles copias (ducena supra quinquaginta millia fuisse constat) insula
 infunderet, qui tantam vim machinarum unà trahebat, ut sub stupendâ belli mo-
 le pene tellus dehisceret. Stabat tamen sex integris mensibus aheni muri instar,
 adversus immanem hostium impetum inconcussa Equitum Hospitaliorum virtus; do-
 nec Amarellus, Ordinis Cancellarius & proditor factus, per litteras, sagittas missas
 Turcis, urbis expugnationem jamdum desperantibus, & receptui canentibus sig-
 nificaret: instarent obsidioni. Urbem milite & annonâ exhaustam, brevi casuram.
 Ergo obsidione omni machinarum vi redintegrata, fortissimus Liladamus Ordinis
 Magister, animadverso, paucitatem suorum quotidianis per cuniculos, fratrosque
 aditus incurfibus sufficere diu non posse, nec spem auxiliorum à Christianis per
 hyemem affulgere ullam, Solymanno certis legibus urbem cedebat. Heroi Lila-
 damo Solymannus præcipuos inter suos honores, si Mahometem sequeretur, nec-
 qui-

quicquam obtulit, afferenti: Rhodo sese, ac Religione avita dejici non posse. Cederant in ejus expugnatione urbis plura quam nongenta Turcarum millia. Notabile erat, quod eo die, quo Rhodus tradita est, prodigioso casu epistylum portæ sacelli in Vaticano, cum Pontifex ad sacrificandum subiturus vix altero abesset passu, duobus prætorianis oppressis, conciderit, tantaque cladis omen fuit. Post dolendam eam jacturam sacer Hospitaliorum Ordo hic & illic domicilium figebat. 1. In Insula Creta. 2. Messana. 3. Syracusis. 4. Viterbii. 5. Villæ-Francæ. 6. Niceæ. Donec Carolus V., ne sua viris generosis deessent præmia, Melitam Insulam jure proprietatis iis attribueret, ea tamen lege, ut supremum siculorum Regum dominium agnoscerent; in cujus etiam domini recognitionem quot annis aliquot falcones, quos ea Insula præstantissimos alit, Siculo Regi transmittit. Hanc Insulam Melitam invictissimi heroes, inexplicabili fortitudine, in hanc usque diem feliciter conservaverant. Planè nunquam satis laudanda venit stupenda eorum virtus, quâ An. 1565. turcicam obsidionem fortissimè tulerant. Tunc equidem conjunctæ totius orientis vires ad insuperabilem hunc Caucasum frustra allidebantur; & tormentorum ictibus plusquam 78000. perterebrata moenia, virtute defensorum firmiter stabant. Ea Equitum Melitenensium gloria fuit, à nobis non reticenda cum Benedictum Pamphilium Magnum Ordinis Priorem referimus. Is ipse An. 1713. & anno insequenti magnam pecuniæ vim in insulam transmisit, & ab aliis etiam transmitti curavit, ut si Melitam, excensione facta, Turcæ oppugnarent, nervus illè belli, cum auro non minus quam ferro bellum geratur, obsessos non deficeret. Sed Melitenses inter inclytum Christianum Heroem Pamphilium, Sacra Purpura Romana longè Illustrissimum reddidit. Eam obtinuerat jamdum An. 1683. ex Innocentii XI. manibus, quem integerrimum Antistitem, & sanctitatis famam præfulgentem prout Orthodoxus admiratur Orbis, ita unicum, qui quidem ex creatis ab illo Cardinalibus in vivis superfit, Benedictum Pamphilium, gratissimam in eo utpotè postero Innocentii XI. memoriâ Sacra Roma eximie colit. Cum apud Bononienses Eminentissimus Pamphilus Legatum ageret, splendido decore, cultu magnifico, & regali munificentia sese cunctis probabat. Archipresbyter Basilicæ S. Mariæ Majoris cum esset, Marianis ignibus totus ipsemet exaltuabat. In ea Basilica Magnæ Matris effigies, Divi Lucæ manu affabre depicta conspicitur; videlicet Pamphili objectum Amoris. Ab Innocentio XII. Archipresbyter S. Joannis in Laterano denominabatur. Eam Basilicam Constantinus Magnus An. 328. ædificandam curavit. Innocentius X. Pamphilium splendidiorum reddidit. Sixtus V. Palatium Lateranense adjunxit. Fons, qui proximè Ecclesiam limpidissimis undis scaturit, Constantino Magno inscribitur. Immò fontem dixerim Benedictum Pamphilium, ejus Basilicæ vigilantissimum Archipresbyterum, qui gratiarum imbrem in cunctos dispensat. Sub Clemente XI. Nobilissimæ Bibliothecæ curam in Vaticanis ædibus susceperat; nec enim dubitari poterat, quin princeps literatissimus, doctissima Volumina, & magnorum partus ingeniorum propiori curâ complexurus, & conservaturus esset; Athenæum, certè nactus est, ubi cum suis Musis semper suavissimè conversetur. Matheseos apprimè callens, pro Gregoriano Calendario, ubi gentium recipiendo, multum allaborabat; quod quidem receperunt penè omnes, iis solummodo exceptis, quibus toto cælo & anno aberrare perinde est. Architectonicam artem quam probe calleat, Portus Antius testis esse potest, quem An. 1712. repurgatum, & novis molibus firmatum, commodam æquè atque securam navium stationem efficiēbat. An. 1712. arcuatâ camerâ collapsâ penè oppressus fuerat. Sed facilè ab impendenti ruinâ incolumis servatur, pro quo vigil cæli oculus excubat. Celebrerrimi Ordinis Cisterziensium Protector & Fautor Munificus est Eminentissimus Purpuratus Pamphilus; videlicet apes illæ argumentosæ in hoc homine Benedicto, Melleum etiam Bernardum experiuntur.